

VIDA PARROQUIAL

**Suplement del Full Parroquial de les parròquies de
Sant Martí d'Arenys de Munt i de Santa Maria d'Arenys de Mar (Bisbat de Girona)**

ESPECIAL SANTA PAULA MONTAL - FEBRER 2021

*Cada 26 de febrer celebrem la festa de Santa Paula Montal, l'arenyenca més universal.
Enguany, la comunitat de Religioses Escolàpies d'Arenys de Mar ens ofrena el text que podeu llegir
a continuació per endinsar-nos en la vida de la Mare Paula. Moltes gràcies! Bona festa!*

Santa Paula Montal **Biografia, Espiritualitat i Carisma**

Paula Montal i Fornés, filla d'Arenys de Mar, va néixer l'11 d'octubre del 1799, una vida que va recórrer quasi tot el segle XIX, perquè va morir el 26 de febrer del 1889 a Olesa de Montserrat. Un segle XIX caracteritzat per una societat en crisi, entre l'Antic i el Nou Règim, en una cultura en conflicte i en constant recerca, i on la dona estava marginada, sense gairebé una formació que l'ajudés en el seu paper d'esposa, mare i educadora dels seus fills.

En aquell mateix moment Catalunya viu les conseqüències d'una revolució industrial que la fa la punta de llança del lent despertar espanyol cap al desenvolupament i el progrés. La indústria tèxtil és on la dona, sense deixar les seves obligacions primordials, treballa en situacions injustes en la família i en la societat. Aquest és el repte que marca el camí de Paula Montal.

La seva vila natal és una població marinera, de la comarca del Maresme, a uns 40 quilòmetres de Barcelona. Amb 4.439 habitants, era el municipi més poblat després de Mataró. Les seves quatre drassanes i 41 vaixells per al comerç amb Amèrica parlen de la seva importància marítima i comercial. Però Arenys de Mar, tot i la seva riquesa econòmica, era deficitària en les alternatives ofertes a la dona, sobretot, en el terreny educatiu. També en el terreny eclesial i religiós el país vivia entre el retrocés del catolicisme, marcat per les conseqüències de la Revolució Francesa, i un ressorgir d'autenticitat a través de les missions populars i de les noves institucions per a l'apostolat i la virtut.

Aquestes característiques socials, educatives i religioses, marquen la forta personalitat de Paula Montal, que deixant-se endur per l'amplitud del mar i la lluminositat mediterrània, es llença a la seva arriscada aventura, que té a Déu com a únic horitzó infinit. Així, la seva infantesa i joventut són etapes de creixement, recerca i elecció del projecte de vida. Als 10 anys, ajuda a la seva mare a afrontar una realitat molt difícil per a la seva família, de soledat i caresties a causa de la viu-

detat. Es converteix en un recolzament per tots els treballs domèstics, perquè era la més gran de tots els germans, i també pel seu treball amb les puntes de coixí, tan característic d'Arenys de Mar i que li proporcionaven els recursos necessaris per ajudar a casa seva. Alhora, la petita Paula aprenia a llegir, escriure i a dur la comptabilitat.

Batejada a la pica baptismal de la Parròquia de Santa Maria Assumpta d'Arenys de Mar, va rebre des de la seva infància, el testimoni de Fe propi de les llars cristianes, format pel rés del Sant Rosari i la devoció mariana. Cal afegir que Paula Montal participa de la vida parroquial i que pertany a les Congregacions marianes dels Dolors i del Roser. En el seu camí de fe cal fer una menció especial de l'excel·lent espiritualitat caputxina de la població, i de la que va pouar a través del seu director espiritual, fra Roc de Sant Julià.

De la seva estimada vila marxa a Figueres el 1829, acompanyada de la seva amiga Agnès, amb la intenció de crear una escola per a nenes, essent aquest el començament del projecte educatiu femení, original i valuós, que cristal·litzarà en una Congregació: Les Filles de Maria Religioses Escolàpies, inspirat en el model educatiu de Sant Josep de Calassanç. L'educació a la que es consagra amb el vot especial, és el mitjà indiscutible fixat per Paula Montal per aconseguir el seu objectiu fundacional de "Salvar a les famílies, ensenyant a les nenes l'Amor de Déu", creant una escola popular, oberta a tots, especialment a les nenes necessitades.

Poc a poc, va ampliant el seu camp d'acció: Arenys de Mar (1842), Sabadell (1846), Igualada (1849), El Vendrell (1850), El Masnou (1852).

I al mateix temps que augmenten les fundacions, també augmenten les vocacions, que necessiten una formació precisa per viure en la intimitat de Déu mitjançant la pregària, la humilitat i l'amor. Serà la mateixa Paula Montal qui realitzarà aquesta tasca, perquè: ¿Qui millor que ella, que havia estat escollida per a Déu per dur a terme la "seva Obra"?

Després de fundar directament l'últim dels seus set col·legis, Olesa de Montserrat (1859), decideix retirar-se als peus de la Moreneta, on passa l'últim terç de la seva vida, envoltada de l'estima de les seves Germanes de comunitat i de les nenes, on la seva existència es va anar donant en l'exercici heroic de la caritat, el deseiximent i la humilitat.

És el 26 de febrer del 1889 quan la seva vida s'apaga definitivament sota la mirada amorosa de Maria, mentre alça els seus braços exclamant: Mare, mare meva!

Mares Escolàpies d'Arenys de Mar
26 de febrer del 2021

